

EGY TANÍTVÁNY A KERESZT ALATT

Páskulyné Kovács Erzsébet

Ezt a véres fát én neveltem.
Ezt a vas-szőget én szegeltem
Jézusom!
Az én dárdám állt meg szívedben.

S Te a rettentő keresztútnál,
Vérző kezeddél visszahúztál
Jézusom!
Bár liliumom mind lehullt már.

Szegényen és lerongyolódva
Jöttem Hozzád én, hűtlen szolga,
Jézusom
S Te békét csókolsz homlokomra.

Behunyt szemmel is nézel engem.
...Neked királyi trónust vertem, Jézusom!
Szegény fészkerben rossz szívemben.

Farizeus hadd üsse orcám,
Követ és sárt dobáljon hozzám -
Jézusom!
Csak Te mosolyogj... mosolyogj rám.

Minden Te vagy! Öröm és élet!
Kereszthordozó vidám néped
Jézusom!
Sorban a hegyre Te vezérléd.
Egy csillag homlokodra égett,
S nem látok hírt, fényt, dicsőséget,
Örök hű Jézusom,
Csak Téged... Téged... Téged...

Forrás: www.keresztenydalok.hu